

Abstrakt

Tato diplomová práce se zabývá obecným pojmem slabší strana v soukromém právu, především pak v právu závazkovém smluvním. Právní úprava v českém (novém) občanském zákoníku, jakož i mnohé příklady zahraniční dokládají, že ochrana slabší strany je stále aktuálním tématem. Hlavním cílem této práce je pokus o teoretické vymezení slabší strany. Samotná diplomová práce pojednává o tomto tématu ve čtyřech částech. První část poskytuje širší ideový úvod do problematiky ochrany slabší strany. Je zde rozebírána otázka místa tohoto principu mezi tradičními soukromoprávními zásadami smluvní volnosti a rovnosti. Druhá část pojednává o různých příčinách slabosti, které lze v platném právu identifikovat. Po zobecnění jsou prezentovány ve dvou poměrně zřetelně odlišitelných skupinách, které nazývám slabostmi vnitřními a vnějšími, podle toho, zda zdroj slabosti vychází z vlastností subjektu, nebo je dán jinými okolnostmi. Třetí část představuje přístupy, které platné právo volí k poskytnutí ochrany slabší straně. Rozlišováno je mezi přístupem materiálním, který *in concreto* zkoumá přítomnost slabosti, a přístupem formálním, jenž se uplatní automaticky, jsou-li naplněny stanovené formální znaky. V této části jsou také představeny koncepty z různých právních řádů. Důraz je přitom kladen na jejich význam pro interpretaci „slabší strany“ podle českého občanského zákoníku. Závěrečná, čtvrtá část se nejprve zabývá otázkami, zda může být slabší stranou právnická osoba a profesionál, a pokouší se vymezit určitá kritéria, která by v těchto případech měla být zohledňována. Na konci této části se pokouším o teoretické vymezení slabší strany. Tu s ohledem na závěry učiněné v předchozích částech vymezuji jako osobu, která z důvodu svých osobních vlastností nebo okolností, ve kterých se právě nachází, není schopna jednat podle své bezvadné nebo svobodné vůle, a hrozí, že její zájmy nebudou dostatečně chráněny proti možnému zneužití silnější stranou.